

[O. Mathiasen.]

falsk tryghedsfølelse, som slet ikke vil svare til den brutale virkelighed. En sådan civilbeskyttelsesorganisation kunne efter vor mening bygges op på grundlag af eksisterende offentlige og private redningskorps, det kommunale brandvæsen, sygehusvæsenet o. s. v. Hvis man opbyggede en sådan civilbeskyttelse — efter min mening et bedre ord end civilforsvar — efter sådanne retningslinjer, er jeg overbevist om, at befolkningen ville slutte tæt op om den. Så ville det slet ikke blive nødvendigt med de store propagandafremstød, udskrivning af tvungent mandskab, den militære opbygning med uniformer, med tidsspildende øvelser og hilsepligt, eller hvad ved jeg, alt det, som civilforsvaret er belemret med, og som optager en stor del af dets tid. For det er da klart, at hele Danmarks befolkning har en stærk vilje til medmenneskelig hjælpsomhed, og det er på denne kendsgerning, at det virkelige beskyttelsesværn skal bygges op.

Vi mener i øvrigt, at hovedopgaven for regering og folketing i den overordentlig spændte verdenssituation, vi står i, ikke er at træffe mere eller mindre tvivlsomme — især det sidste — foranstaltninger til beskyttelse af befolkningen. Dette kan efter vor mening kun gøres i meget begrænset omfang, men hovedopgaven må være at sætte alle kræfter ind for at søge at forhindre, at flere prøvesprængninger i øst og vest forgifter atmosfæren omkring os og spreder angst og fortvivlelse til flere og flere befolkningslag, og endvidere stadig mere effektivt arbejde for, at en tredje verdenskrig aldrig skal blive til virkelighed, og herunder søge at frigøre det for Danmark og Finland og de andre nordiske lande så yderst farlige makkerskab med den dansk-tyske militære fælleskommando med diverse fælles dansk-tyske militærøvelser i Østersøen og søge at frigøre os snarest muligt for det lige så farlige militære fællesskab gennem NATO. En sådan virkelig beskyttelsespolitik tror vi at store dele af befolkningen vil give fuld tilslutning.

En af de mest glædelige og opmuntrende foreteelser, der har vist sig i den senere tid, er den folkebevægelse, som er kommet til orde i Kampagnen mod Atomvåben, en bevægelse, fortrinsvis i dansk ungdom, som

virkelig søger at finde frem ad nye veje, som protesterer mod den undergangsstemning, der griber stadig flere befolkningslag, og som ikke anser det for hovedopgaven at træffe forberedelse til at grave sig ned i jorden eller kravle under en seng, således som det ærede medlem hr. Erik Kragh giver anvisning på i sin pjeces: „Kan en tredje verdenskrig forhindres?“, men som er rede til at gøre en indsats for at virkeliggøre den eneste virkelige effektive beskyttelsesforanstaltning, der duer noget: at forhindre, at atomkrigen bliver til virkelighed. Alt det andet er efter vor mening kun lapperi, det løser ikke problemerne, og det redder ikke befolkningen fra den store katastrofe.

Grøndahl: Mit partis ordfører vedrørende dette lovforslag, det ærede medlem hr. Iver Poulsen, er forhindret i at være til stede i dag, hvorfor jeg vil tillade mig på mit partis vegne at fremføre følgende.

Under debatten om statsministerens åbningstale udtalte mit partis ordfører angående det civile beredskab, at den trykte vejledning til befolkningen, som ville blive udsendt til hver husstand, om, hvad hver enkelt skal gøre for at mindske risikoen for sig selv og andre, måske nok kunne virke betryggende, men den kunne ikke opveje de alvorlige forsømmelser, som de skiftende regeringer har gjort sig skyldig i med hensyn til den civile befolknings beskyttelse i en katastrofesituation, hvorfor mit partis ordfører opfordrede regeringen til en forstærket indsats for det civile beredskab, så civilforsvarsordningen blev bragt i orden og civilbefolkningens modstandsevne og beskyttelse såvel under en nervekrig som under et eventuelt væbnet sammenstød måtte få tålelige og forsvarlige kår og muligheder.

Jeg er naturligvis klar over, at det ikke er vor stærke opfordring til regeringen, men derimod den spændte udenrigspolitiske situation, der har vækket regeringens ansvarsfølelse, og som har ført til fremsættelse af det foreliggende lovforslag. Da forslaget i hvert fald tilstræber i nogen grad at råde bod på begåede alvorlige forsømmelser på den civile beskyttelses område, ser vi naturligvis med velvilje og interesse på forslaget. Men vi kan ikke dybt nok beklage forsøm-